

Toelichting op de Algemene plaatselijke verordening 2016 (APV)

(behoort bij de op 17 december 2015 door de raad van de gemeente Steenbergen vastgestelde APV met nummer BM1502323)

Algemeen

Periodiek wordt de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) geactualiseerd in verband met wijzigingen in wet- en regelgeving, jurisprudentie en praktijkervaringen. De Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG) heeft haar model-APV in de zomer van 2015 herzien.

In regionaal verband is in 2012 een regionaal model van de APV tot stand gekomen, gebaseerd op het model van de VNG en aangepast naar de regionale behoeften. Gezien de ontwikkelingen en de wijziging van het model door de VNG in 2015, is in regionaal verband in september 2015 wederom een regionaal model-APV vastgesteld. Dit regionale model is uitgangspunt van de APV 2016 van de gemeente Steenbergen. Op deze manier kan worden bereikt dat op regionaal niveau de uniformiteit en kwaliteit van deze regelgeving zo veel mogelijk wordt geborgd. Er zijn een aantal artikelen toegesneden op de eigen, lokale situatie in de gemeente Steenbergen.

Deze toelichting is te beschouwen als een gebruiksaanwijzing voor het lezen en interpreteren van de APV. Het bevat een aantal aanwijzingen voor het uitvoeren van specifieke bepalingen. De toelichting is daarmee vooral een hulpmiddel bij de uitvoering door de bestuursorganen van de gemeente Steenbergen, maar ook gericht op burgers en bedrijven die rechten kunnen ontleen aan de APV of met bepaalde verplichtingen kunnen worden geconfronteerd.

In de APV wordt in diverse regelingen de Lex Silencio Positivo (LSP) niet van toepassing verklaard. Dit is de zogenaamde positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen. Dit wordt geregeld in paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht. De LSP houdt in dat een vergunning of ontheffing wordt geacht te zijn verleend, indien een beslissing op een aanvraag door het bevoegde bestuursorgaan binnen de wettelijke termijn uitblijft. Dit wordt ook wel het van rechtswege verlenen van vergunningen of ontheffingen genoemd.

Op diverse plaatsen in de APV wordt aan het college of de burgemeester de bevoegdheid verleend om nadere regels te stellen dan wel een aanwijzingsbesluit te nemen. Deze nadere regels dan wel aanwijzingsbesluiten worden door het college of de burgemeester bij afzonderlijk besluit genomen.

Geen bezwaar en beroep mogelijk tegen APV

De APV bevat algemeen verbindende voorschriften. Een algemeen verbindend voorschrift is een naar buiten werkende, voor de daarbij betrokkenen bindende algemene regel, uitgegaan van het openbaar gezag dat de bevoegdheid daartoe aan de wet ontleent. Een algemeen verbindend voorschrift onderscheidt zich van andere besluiten doordat het algemene abstracte regels bevat, die zich zonder nadere normering voor herhaalde concrete toepassing lenen. Tegen een algemeen verbindend voorschrift staan de bestuursrechtelijke rechtsmiddelen bezwaar en beroep niet open.

toetsing ex nunc

Op aanvragen om een besluit, ingediend onder de oude verordening, wordt volgens de Algemene wet bestuursrecht beslist overeenkomstig de nieuwe verordening (toetsing ex nunc).

geen nadeliger positie

Op bezwaarschriften ingediend tegen besluiten genomen onder het oude recht, wordt eveneens besloten krachtens deze verordening, met dien verstande dat de bezwaarde niet in een nadeliger positie mag komen dan hij onder het oude recht zou hebben gehad (verbod van reformatio in peius).

Artikelsgewijs

Hoofdstuk 1

1:1 (bebouwde kom)

Hier wordt de alternatieve bepaling omtrent 'bebouwde kom' van het APV-model van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) gevolgd. Dit alternatief brengt namelijk de minste administratieve lasten met zich mee. Bovendien is er de minste kans op een verkeerde uitleg van het begrip.

1:1 (openbare plaats)

Hiervoor is aangehaakt bij de Wet openbare manifestaties (Wom). De weg maakt daar onderdeel van uit. Artikel 1, eerste lid, WOM bepaalt wat een openbare plaats is, namelijk een plaats die krachtens bestemming of vast gebruik open staat voor het publiek. Deze definitie kent dus twee criteria. Ten eerste moet de plaats open staan voor het publiek.

Het tweede criterium is dat het open staan van de plaats moet zijn gebaseerd op bestemming of vast gebruik.

Voorbeelden van openbare plaatsen in de zin van artikel 1, eerste lid, WOM zijn: openbare wegen, plantsoenen, speelweiden en parken en vrij toegankelijke gedeelten van overdekte passages, van winkelgalerijen, van stationshallen en van vliegvelden, openbare waterwegen en recreatieplassen.

Omdat de definitie van het begrip "openbare plaats" ook een aantal "besloten plaatsen" als bedoeld in artikel 6, tweede lid, Grondwet kan omvatten, is in artikel 1, tweede lid, WOM expliciet aangegeven dat onder een openbare plaats niet wordt begrepen een gebouw of besloten plaats als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Grondwet (TK 1986-1987, 19 427, nr. 5, p. 11-13, en nr. 6).

1:3, lid 2

Deze bepaling maakt een langere beslistermijn mogelijk voor de door het bestuursorgaan aan te wijzen vergunningen of ontheffingen.

Hoofdstuk 2

2:1, lid 1

Het begrip "samensholing" is ontleend aan artikel 186 WvSr: "Hij die opzettelijk bij gelegenheid van een volksoploop zich niet onmiddellijk verwijdt na het derde door of vanwege het bevoegde bestuursorgaan gegeven bevel, wordt, als schuldig aan deelneming aan samensholing, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie." Onder omstandigheden is het denkbaar dat een samensholing het karakter heeft van bijvoorbeeld een betoging. Gelet op de Wet openbare manifestaties moeten dit soort samensholingen van de werking van dit artikel uitgezonderd worden. In het zesde lid is dit dan ook gebeurd.

2:1, lid 2

In het tweede lid wordt aan de burger de verplichting opgelegd om zich op bevel van een politieambtenaar te verwijderen van een openbare plaats bij (dreigende) ongeregelheden. De bevoegdheid van de politie om bevelen te geven volgt uit artikel 2 van de Politiewet. Artikel 2:1, tweede lid bevat het geven van een bevel in een concreet geval. Overtreding van een dergelijk bevel wordt strafbaar gesteld via opname van artikel 2:1, tweede lid in artikel 6:1. Ook in het proces-verbaal en de tenlastelegging moet het niet opvolgen van het politiebevel worden vervolgd op grond van overtreding van artikel 2:1 jo. artikel 6:1.

Naast de politiebevelen ex artikel 2:1 blijven uiteraard ook de bevelen van de burgemeester in het kader van diens openbare ordebevoegdheden mogelijk. Bevelen van de burgemeester, bijvoorbeeld op grond van de Gemeentewet, of aanwijzingen in het kader van de Wet Openbare Manifestaties die de politie in

mandaat uitvoert en die niet worden opgevolgd, kunnen nog steeds strafbaar worden gesteld op grond van artikel 184, eerste lid Wetboek van Strafrecht.

Gemeentelijke BOA's hebben alleen de bevoegdheid voor toepassing van artikel 2:1, eerste lid.

2:1, lid 4

Deze bepaling biedt de politie echter extra handvatten om op te treden tegen wanordelijkheden. Het is namelijk een zelfstandig strafbaar feit waartegen de politie proces verbaal kan opmaken.

2:3, lid 1

De termijn van achtenveertig uur is ook in de vorige APV gebruikt en blijkt in de praktijk hanteerbaar en bruikbaar.

2:10

Sinds 2009 is de mogelijkheid opgenomen tot het vrijstellen van een vergunningsplicht voor de meest voorkomende objecten. In de praktijk blijkt het goed te werken.

2:12

Regionaal is het vergunningstelsel (opnieuw) ingevoerd na een aantal jaren werken met een meldingstelsel. In Steenbergse is het vergunningstelsel nooit vervallen en geeft het vaste beleid in combinatie met een vergunningplicht de meeste garanties op een gemeentebrede eenduidige en overzichtelijke uitvoering en realisering van uitwegen.

De rechtspraak van de Raad van State laat er geen twijfel over bestaan dat een grondeigenaar in beginsel in staat moet worden gesteld om vanaf zijn perceel met een voertuig de openbare weg te bereiken. Alleen om zwaarwegende redenen kan de overheid daaraan in de weg staan. Om dat duidelijk te laten uitkomen is het aantal weigeringsgronden beperkt.

2:13 en 2:14

Modder op de weg is een dermate probleem dat het effectief daarop kunnen handhaven een must is. De Afvalstoffenverordening regelt andere motieven (voornamelijk milieu) en daar is het modderprobleem zowel juridisch als praktisch niet of nauwelijks op te handhaven.

Daarnaast neemt voor de gemeente de maatschappelijke druk toe om effectief tegen wegvervuiling op te treden. Daarom voelt de gemeente zich geroepen om beschermende regels te stellen die ondernemers tevens bewust maken tot het nemen van hun maatschappelijke verantwoordelijkheid. Op die wijze wil de gemeente inspelen op de tendens tot maatschappelijk verantwoord ondernemen die de laatste jaren veel opgang maakt in het bedrijfsleven. De land- en tuinbouwsector vormt een volwaardig onderdeel daarvan. Door het stimuleren van verantwoordelijkheid om tijdens campagnes maatregelen op de weg te nemen die de risico's voor andere weggebruikers tot een minimum beperken meent de gemeente op integrale en afgewogen wijze de belangen van alle verkeersdeelnemers, ondernemer of niet, te dienen. Die belangen kunnen maar op één manier gediend worden: door modder die onverhoopt op het wegdek terecht is gekomen, direct te verwijderen. Alleen op die manier kunnen gevaarlijke situaties en bekeuringen worden voorkomen. Daarom is een regeling over dit onderwerp in de Steenbergse APV opgenomen.

Belangrijk is om stil te staan bij de reikwijdte van het begrip 'ontdoen' in artikel 2:14. Dit behelst nu ook het schoonspuiten. Het snel en effectief berijdbaar maken van de rijweg in slechte weercondities is het sleutelwoord en dat kan ook in alle redelijkheid worden gevraagd van de vervuiler. Het door het schoonspuiten verdwijnen van modder in de berm, hetgeen een al dan niet tijdelijke verslechtering van de afwatering van de weg als gevolg kan hebben, wordt als een zeer klein potentieel verkeersgevaar gezien, zeker in vergelijking met het uitvoeren van voor andere verkeersdeelnemers hinderlijke werkzaamheden tot het verzamelen en vervolgens verwijderen van modder (voor zover dat mogelijk is).

Overigens wordt door een adequaat bermbeheer (berminspectie) dit soort mogelijke problemen in het algemeen voorkomen.

2:15

De bepaling wordt gezien als een vangnetbepaling. Indien door bomen of planten het uitzicht zodanig wordt belemmerd dat de verkeersveiligheid in het gedrang komt, kan het college op basis van zijn bevoegdheid om bestuursdwang toe te passen ex artikel 125 Gemeentewet, een last opleggen om de bomen of beplanting te verwijderen of te snoeien.

In de gemeente Steenberg is er behoefte gebleken aan nadere regels over overhangende begroeiing. Derhalve is in het tweede lid voor het college de mogelijkheid opgenomen om deze nadere regels vast te stellen. Deze nadere regels zijn bedoeld voor handhavingdoeleinden in overlastsituaties. Vanwege effectieve handhaving is bewust gekozen voor deze vorm van concrete normstelling in nadere regels en niet in beleidsregels. Beleidsregels maken handhaving moeilijker omdat bij de toepassing daarvan in concrete situaties een algemene afweging op basis van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur moet worden gemaakt.

2:18

In regionaal verband wordt geadviseerd een eenduidige periode te hanteren van 1 maart tot 1 oktober. De periode lijkt lang, maar biedt de mogelijkheid om direct op te treden wanneer er bijvoorbeeld perioden van droogte voorkomen in het vroege voorjaar. Een regionaal eenduidige periode geeft meer duidelijkheid voor controlerende instanties en burgers en leidt bovendien tot administratieve lastenverlichting.

2:22

De bepaling fungeert als vangnetbepaling voor wanneer het bestemmingsplan de problematiek onvoldoende regelt.

2:24 en 2:25

Belangrijk is vast te stellen dat ook evenementen die plaatsvinden in een gebouw binnen de werkingssfeer van deze bepaling vallen. Ook is regionaal besloten om snuffelmarkten onder de evenementenvergunning te brengen.

Een ride out is een optocht, dus vergunningplichtig. Dit is slechts anders indien wordt voldaan aan artikel 2:25 lid 2 en het daarmee een vergunningvrij evenement betreft.

De regeling omtrent kleine evenementen is wat ruimer neergezet dan het VNG model. Het VNG model biedt slechts de mogelijkheid om een vergunningsvrij evenement te organiseren voor kleinschalige evenementen zoals een straat- of buurtfeest. Vanwege deze ruimere bepaling is gekozen voor het opnemen van extra (mogelijkheden tot het stellen van) voorwaarden, namelijk:

- Beperking van het geluidsniveau conform het model van de gemeente Bergen op Zoom (lid 2, onder d).
- Het eventueel niet mogelijk maken een vergunningsvrij evenement te organiseren in bijvoorbeeld het centrum, een kern of in een ander gebied door middel van een aanwijzingsbesluit (lid 6).
- Voor evenementen waarvoor alleen een meldingsplicht bestaat, is de mogelijkheid ingebouwd het evenement te verbieden dan wel extra voorwaarden te stellen (lid 3).

De termijn van het melden van een evenement bedraagt veertien dagen (lid 2, onder h). Dit geeft hulpdiensten de kans een inschatting te maken of nadere voorwaarden of maatregelen nodig zijn voor het evenement of dat het wellicht toch moet worden verboden.

Het aantal van 250 bezoekers heeft betrekking op het gehele evenement en niet per dag. Indien het evenement meerdere dagen behelst, is het evenement alleen als meldingsplichtig aan te merken indien

het totaal aantal bezoekers van het evenement, eventueel verspreid over meerdere dagen, minder dan 250 is en aan alle overige voorwaarden van lid 2 wordt voldaan.

Vechtsportwedstrijden of -gala's en andere door de burgemeester aangewezen categorieën evenementen (lid 2, onder i. en j.)

Evenementen die nooit vergunningvrij kunnen plaatsvinden zijn vechtsportwedstrijden of -gala's. Daarnaast kan de burgemeester evenementen aanwijzen die strikt genomen onder de meldingsplicht van lid 2 vallen, maar waarvan het toch van belang is dat deze onder de vergunningplicht vallen. Te denken valt aan evenementen die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, evenementen waarbij sprake is van professionele sportbeoefening, dierenwelzijn, circussen met wilde dieren, snelheidswedstrijden met gemotoriseerde voer- en vaartuigen, schuurfeesten, erotische evenementen en evenementen in natuurgebieden.

Onder vechtsportwedstrijden of -gala's wordt in ieder geval begrepen kooigevechten, kickboksevenementen, freefightevenementen en daarmee vergelijkbare activiteiten en al dan niet in wedstrijdverband georganiseerde evenementen waarbij de menselijke waardigheid in het geding is. Voor deze evenementen geldt dat ze expliciet vergunningplichtig zijn.

De titel of naamgeving van dergelijke evenementen zal niet leidend zijn (de lading hoeft de inhoud niet te dekken). De onderscheidenlijk te organiseren (deel)activiteiten tijdens zo'n evenement zullen steeds inhoudelijk worden beoordeeld. De organisator dient de burgemeester daartoe de gelegenheid te bieden door de gevraagde informatie daarover in de vergunningaanvraag dan wel op verzoek te verstrekken. Het spreekt voor zich dat er een redelijk vermoeden moet zijn, dat het (mede) om onwenselijke activiteiten zou kunnen gaan. Zo zou er bij een lezing over bijvoorbeeld kickboksen naar omstandigheden in principe geen reden tot een nader informatieverzoek hoeven te zijn. Een en ander is echter afhankelijk van wie in welke context voornemens is wat te organiseren.

Tevens geldt voor deze evenementen in lid 8 van dit artikel een extra voorwaarde dat de organisator niet van slecht levensgedrag mag zijn. Om dit te beoordelen wordt een Verklaring Omtrent het Gedrag gevraagd.

aanleiding tot de vergunningplicht

De praktijk in den lande wijst uit dat bij sommige vechtevenementen een verhoogde kans bestaat op ongewenste situaties rond en tijdens het evenement. De organisator van een evenement is verantwoordelijk voor een goede gang van zaken tijdens het evenement en voor een ordelijk verloop ervan, ook in de directe woon- en leefomgeving. De extra eis van het levensgedrag wordt hier gesteld om te kunnen toetsen of deze organisator op grond van zijn levensgedrag kan worden geacht aan die verantwoordelijkheid te kunnen voldoen.

2:25a

Dit artikel regelt het preventieve weigeren van een evenementenvergunning, indien is geconstateerd dat de organisator van het evenement de vergunningvoorschriften van hetzelfde evenement in het jaar voorafgaand heeft overtreden.

2:27

Het begrip leidinggevende is toegevoegd om duidelijk te maken wat in artikel 2:28 bij de toetsing in het kader van de Wet Bibob hieronder wordt verstaan. De definitie is afkomstig vanuit de Drank- en Horecawet waarbij horecabedrijf is vervangen door openbare inrichting.

Het begrip bezoeker is toegevoegd in lid 1 onder d. Dit om dit begrip te verduidelijken. Voor dit begrip is aansluiting gezocht bij de Drank en Horecawet. In deze wet is bezoeker omschreven als "een ieder die zich in de inrichting bevindt, met uitzondering van leidinggevend, personen die dienst doen in de inrichting, en personen wier aanwezigheid in de inrichting wegens dringende redenen noodzakelijk is"

De begripsbepaling 'bezoeker' heeft betrekking op eenieder die zich in een inrichting bevindt waarin het horeca- of het slijtersbedrijf wordt uitgeoefend, met uitzondering van de leidinggevendenden (exploitant, bedrijfsleider, beheerder) en dienstdoende personen, zoals barpersoneel, keukenhulpen, schoonmakers en portiers. Verder zijn uitgezonderd personen die nachtverblijf houden in de inrichting en die als zodanig zijn vermeld in het daartoe bestemde register en die personen van wie de aanwezigheid in de inrichting wegens dringende redenen noodzakelijk is. Het betreft hier bijvoorbeeld ambulancepersoneel dat te hulp is geroepen of een politieagent of toezichthouder die bezig is met wetshandhaving en onder bepaalde omstandigheden ook de gezinsleden van de exploitant bijvoorbeeld als de inrichting gesitueerd is in hetzelfde gebouw als de woning.

In lid 2 is de definitie van terras gewijzigd vormgegeven t.o.v. het APV-model van de VNG waarbij een herhaling van het begrip wordt voorkomen en toch wordt aangegeven dat het terras tot de openbare inrichting behoort.

2:28

In lid 2 is toegevoegd 'onverminderd het bepaalde in artikel 1:8' om aan te geven dat de weigeringsgronden van artikel 1:8 ook hier van toepassing zijn.

De vergunning voor het exploiteren en geopend hebben van een openbare inrichting is persoonsgebonden. De persoon van de exploitant speelt immers een belangrijke rol in de wijze van exploitatie en dus ook in de wijze waarop deze exploitatie het woon- en leefklimaat en de openbare orde beïnvloedt. Mede daarom is in het tweede lid als weigeringsgrond opgenomen dat de vergunning kan worden geweigerd indien de leidinggevende(n) in enig opzicht van slecht levensgedrag is/zijn. Aansluiting is hier gezocht bij de terminologie en inhoud van wat hieronder wordt verstaan in artikel 8 van de Drank- en Horecawet en het Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999. De toetsingsgronden zijn hier van overeenkomstige toepassing.

Lid 3 bevat een aanvulling op de toetsingsgronden genoemd in artikel 1:8 in die zin dat nader wordt toegelicht hoe de toetsing in aanvulling op die weigeringsgronden wordt uitgevoerd.

Lid 4 bevat de verplichting om gedurende openingstijden tenminste 1 leidinggevende zoals genoemd in de vergunning/ vrijstelling aanwezig te hebben.

Lid 5 bevat de mogelijkheid om bij wijziging van een leidinggevende, anders dan de exploitant/ vergunninghouder, middels de lichtere procedure van de melding mededeling te laten doen van een bijschrijving dan wel verwijdering van een leidinggevende op de vergunning/vrijstelling. Lid 2 is van overeenkomstige toepassing dus de bij te schrijven leidinggevende dient te voldoen aan de gestelde eisen omtrent het levensgedrag.

In lid 7 is een onjuiste omschrijving gewijzigd. De termijn dient uiteraard gerelateerd te zijn aan die voor aanvang van de vergunning i.p.v. die van inwerkingtreding van deze verordening.

2:28a

Dit artikel wordt opgenomen om duidelijk te maken wanneer een vergunning of verleende vrijstelling wordt of kan worden ingetrokken.

2:28b

In dit artikel is opgenomen wanneer een vergunning of verleende vrijstelling vervalt. Een vergunning houdt van rechtswege op te bestaan indien aan de voorwaarden genoemd in dit artikel wordt voldaan. Dit voorkomt dat een vergunning onbepaalde tijd geldig blijft indien de exploitatie van de inrichting niet wordt opgestart, inmiddels is gestaakt en de vergunning niet om deze of andere redenen is ingetrokken. Analoog aan datgene wat is opgenomen in de Drank en Horecawet is in het tweede en derde lid een termijn van zes maanden genoemd.

De artikelen 2:28a en 2:28b zijn nieuw in de APV 2016. Voorheen werden de intrekingsgronden opgenomen in de verleende vergunning. Door opnemng van de intrekingsgronden in de APV is er rechtszekerheid en duidelijkheid voor een ieder.

2:29

Dit artikel is opnieuw ingevoerd in de APV 2016. De sluitingstijden werden voorheen in de exploitatievergunning opgenomen. De belangenafweging omtrent het vaststellen van de sluitingstijd werd gedaan op basis van het geldende horecabeleid. Hiermee mist de vaststelling van de sluitingstijd echter een wettelijke grondslag. Met dit artikel wordt geregeld dat inrichtingen gesloten zijn van 12:00 uur tot 6:00 uur (van maandag tot en met vrijdag) dan wel van 2:00 uur tot 6:00 uur (zaterdag en zondag). Op grond van lid 3 is de burgemeester wel bevoegd afwijkende sluitingstijden vast te stellen, waarbij het horecabeleid de kaders hiervoor aangeeft.

In de praktijk is behoefte aan duidelijkheid omtrent wie bezoeker is in de inrichting. Het begrip bezoeker is opgenomen in de definities in artikel 2:27 en omvat een ieder die zich in de inrichting bevindt, met uitzondering van leidinggevenden, personen die dienst doen in de inrichting, en personen wier aanwezigheid in de inrichting wegens dringende redenen noodzakelijk is. Hieronder wordt niet verstaan de exploitant, diens gezinsleden en elders wonende bloed- en aanverwanten, maar ook de personen die in de inrichting nachtverblijf houden en als zodanig zijn vermeld in het daartoe bestemde register en de personen die wegens dringende redenen in de inrichting aanwezig moeten zijn zoals in de inrichting werkzame personeelsleden, of personen die de tapinstallatie onderhouden.

2:30

Artikel 174 van de Gemeentewet vormt de grondslag voor de bevoegdheid om een of meer horecabedrijven tijdelijk afwijkende sluitingsuren op te leggen of tijdelijk te sluiten. Aanleiding voor tijdelijke afwijking of sluiting moet zijn gelegen in het belang van de openbare orde, veiligheid of gezondheid, of in bijzondere omstandigheden (zoals, al dan niet lokale, feestdagen). Het betreft een algemene bevoegdheid die zich niet alleen kan uitstrekken tot een maar ook tot meer of zelfs tot alle in de gemeente aanwezige horecabedrijven. Wel beperkt de bevoegdheid zich tot het tijdelijk vaststellen van afwijkende sluitingstijden of tot tijdelijke sluiting.

2:31

Onder a: Deze bepaling geeft een verbod om de orde in horecabedrijven te verstoren, dat zich in zijn algemeenheid tot bezoekers richt.

Onder b: Ook het bepaalde onder b lid richt zich tot de (potentiële) bezoeker van de inrichting. Als die zich met goedvinden van de exploitant in de inrichting bevindt in de tijd dat de inrichting gesloten moet zijn, overtreedt hij artikel 2:31. Als hij geen toestemming van de exploitant heeft en niet weggaat als de exploitant dat vraagt, overtreedt hij artikel 138 van het Wetboek van Strafrecht (lokaalvredebreuk).

Onder c: doordat het niet langer vereist is dat gebruik wordt gemaakt van de zitplaatsen die aanwezig zijn op het terras, bestaat de kans dat achttienplussers van het terras aflopen met bijvoorbeeld glazen alcohol. Dit kan wellicht leiden tot overlast, zoals gebroken glas op straat. In beginsel kan dan niet worden gehandhaafd. Artikel 2:48 biedt echter de mogelijkheid voor het college om openbare plaatsen aan te wijzen waar het verboden is alcoholhoudende drank te gebruiken of aangebroken flessen, blikjes en dergelijke met alcoholhoudende drank bij zich te hebben.

2:33

Dit artikel wordt in Steenbergem gehandhaafd omdat het één van speerpunten is in het lokale horecabeleid.

2:34a-c

Algemeen

Op 1 januari 2013 is de gewijzigde Drank - en horecawet in werking getreden. Deze 'nieuwe Drank- en Horecawet' (nDHW) verplicht de gemeenteraad om bij verordening regels te stellen ter voorkoming

oneerlijke mededinging waaraan paracommerciële rechtspersonen zich te houden hebben bij de verstrekking van alcoholhoudende drank. Op 19 december 2013 zijn de artikelen 2:34a, 2:34b en 2:34c toegevoegd aan de APV.

Een paracommerciële rechtspersoon is volgens de nDHW: een rechtspersoon niet zijnde een naamloze vennootschap of besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, die zich naast activiteiten van recreatieve, sportieve, sociaal-culturele, educatieve, levensbeschouwelijke of godsdienstige aard richt op de exploitatie in eigen beheer van een horecabedrijf.

Hierbij kan gedacht worden aan de buurthuizen/dorpshuizen en kantines bij sportverenigingen. Voorbeelden hiervan zijn dorpshuis de Stelle te De Heen, sportcafé/restaurant 'de Buitelstee' in Dinteloord en gemeenschapshuis 'de Vaert'.

2:34a

In artikel 2:34a zijn begripsbepalingen opgenomen. Verwezen wordt naar de Drank- en Horecawet.

2:34b

In dit artikel staan de schenktijden voor paracommerciële rechtspersonen. Het gaat hier uitdrukkelijk om het schenken van alcoholhoudende drank. De tijden zijn gekoppeld aan activiteiten die passen binnen de statutaire doelomschrijving van de desbetreffende paracommerciële rechtspersoon.

Het schenken van alcoholhoudende drank mag niet eerder beginnen dan 1 uur voorafgaande aan de activiteit en eindigt maximaal 2 uur na de beëindiging van de activiteit, maar nooit later dan 01:30 uur.

De activiteit staat centraal. Deze activiteit moet passen binnen de statutaire doelomschrijving van de paracommerciële rechtspersoon. Daarbij moet telkens de definitie van paracommerciële rechtspersoon zoals hierboven aangegeven en opgenomen in de nDHW in het oog gehouden worden.

Bij paracommerciële rechtspersonen kan worden gedacht aan dorps- en buurthuizen, kerkgenootschappen e.d. De gemene deler van deze categorie is dat het faciliteren van de sociale interactie tussen de leden of de bezoekers een onmisbaar onderdeel vormt van de wijze waarop de doelstelling wordt gerealiseerd.

Het horecadeel van een paracommerciële rechtspersoon is ondersteunend aan de hoofdactiviteit van deze rechtspersoon. Het is de houder / exploitant van een paracommerciële horeca-inrichting nadrukkelijk verboden alcoholhoudende drank buiten de activiteiten en de daarbij behorende schenktijden zoals bedoeld in artikel 2:34a APV te schenken.

In de gemeente Steenberghe kennen we diverse paracommerciële rechtspersonen zoals bijvoorbeeld sportverenigingen en dorpshuizen. De activiteit van een sportvereniging is uiteraard gericht op sport. Dat staat ook vermeld in de statuten van de vereniging. Het schenken van alcohol en het in eigen beheer exploiteren van een horecabedrijf is nevengeschikt. De activiteiten van de sportvereniging moeten binnen de statuten vallen. Indien dat het geval is mag, rekening houdend met de schenktijden, alcoholhoudende drank geschonken worden.

Een dorpshuis kent ook een doelomschrijving die in de statuten is opgenomen. Dorpshuis Kruisland heeft in de doelomschrijving (kort samengevat) het navolgende opgenomen:

- a. Het beheren en exploiteren van een dorpshuis.
- b. Het verrichten van alle verdere handelingen, die verband houden met het vorenstaande in de ruimste zin verband houden of daartoe bevorderlijk kunnen zijn.

Verder tracht de stichting (het dorpshuis) haar doel in eerste instantie te verwezenlijken door de verhuur van ruimten voor gebruik van onder andere (jeugd)vormend, maatschappelijk, sociaal-economisch, en cultureel werk.

De hoofdactiviteit van de paracommerciële rechtspersoon het Dorpshuis Kruisland is gericht op het verhuren van ruimten. Vervolgens zal deze ruimte door een vereniging bijvoorbeeld worden gehuurd om aldaar bepaalde activiteiten uit te voeren. Wat vervolgens van belang is, is dat deze activiteiten die door de huurder worden uitgevoerd passen binnen de doelomschrijvingen (jeugd)vormend, maatschappelijk, sociaal-economisch en cultureel werk.

2:34c

Lid 1: Met bijeenkomsten van persoonlijke aard wordt bedoeld op: bijeenkomsten, waarbij meestal alcoholhoudende drank wordt genuttigd, die geen direct verband houden met de activiteiten van de desbetreffende paracommerciële instelling, zoals bruiloften en verjaardagen. Voor zover die bijeenkomsten ook een zakelijk karakter hebben dat direct verband houdt met de activiteiten van de rechtspersoon, zoals het afscheid van de voorzitter van een vereniging, vallen deze niet onder het bereik van deze bepaling.

Paracommerciële rechtspersonen mogen geen alcoholhoudende drank schenken tijdens bijeenkomsten die gericht zijn op personen die niet of niet rechtstreeks bij de activiteiten van de desbetreffende rechtspersoon zijn betrokken.

Bij bijeenkomsten die gericht zijn op personen die niet of niet rechtstreeks bij de activiteiten van de desbetreffende rechtspersoon betrokken zijn, kan worden gedacht aan activiteiten die niet verenigingsgebonden zijn. Dit doet zich voor als een paracommerciële rechtspersoon zijn kantine of een andere ruimte verhuurt aan derden om bijvoorbeeld een feest te geven (voor niet-leden van de vereniging of niet-betrokkenen bij de stichting). Hierboven is al ingegaan op het voorbeeld van de sportvereniging en het dorpshuis. De rechtstreekse betrokkenheid is gericht op de activiteiten van de desbetreffende rechtspersoon. Deze activiteiten moeten passen binnen de doelomschrijving. Een feest in een buurthuis waar kaarten voor verkocht worden, waar publiciteit aan gegeven wordt en openbaar is, past niet binnen de definitie van een paracommerciële rechtspersoon en ook niet binnen de omschrijving van een buurthuis. Dit feest heeft een commercieel karakter en door het schenken van alcoholhoudende drank wordt oneigenlijk geconcurrereerd met andere horecabedrijven. Dat is onwenselijk en niet toegestaan. Een ander voorbeeld dat aangedragen kan worden om het een en ander te verduidelijken is de tooneelvereniging die een uitvoering geeft in een dorpshuis. Indien het dorpshuis een doelomschrijving heeft waarin ook culturele activiteiten onder vallen, is het mogelijk dat alcoholhoudende drank wordt geschonken, zolang de schenktijden maar in acht worden gehouden.

Lid 2: Het verbod van het eerste lid geldt niet voor gelegenheden die betrekking hebben op een uitvaart en voor de duur van deze gelegenheid. Gedacht kan worden aan een koffietafel en een samenkomst.

2:37 en 2:38

De plicht tot het bijhouden van een nachregister door de exploitant van de inrichting is neergelegd in artikel 438 van het Wetboek van Strafrecht. Dit artikel komt de exploitant van een inrichting tegemoet. Degene die in de inrichting de nacht doorbrengt, is op grond van deze bepaling verplicht de voor registratie vereiste gegevens volledig en naar waarheid aan de exploitant te verstrekken. Een dergelijke aanvulling van het Wetboek van strafrecht bij plaatselijke verordening werd door de Hoge Raad toelaatbaar geacht: HR 10 april 1979, NJ 1979, 442.

2:40

Bij de wijziging van de Wet op de kansspelen in 2010 constateerde de wetgever dat het gezien de regels van de Europese Dienstenrichtlijn niet viel te verdedigen dat voor het aanwezig hebben van enkele behendigheidsautomaten een vergunning vooraf wordt geëist. Nu geldt alleen nog een vergunningplicht voor kansspelautomaten en niet meer voor behendigheidsautomaten. Om strijdigheid met hogere regelgeving te voorkomen is artikel 2:40 aangepast.

Afdeling 10A (artikel 2:40a t/m 2:40i)

Van de vestiging van een grow-, smart- of headshop kan een nadelige invloed op het woon- en leefklimaat in de directe omgeving uitgaan. Daarnaast hangt om dergelijke shops een zweem van illegaliteit en criminaliteit. Het gaat om winkels waarbij het, gelet op de aard van de verhandelde producten, de relatie met verdovende middelen en de daarbij behorende bezoekersgroep, het wenselijk is vanuit het motief van de openbare orde, woon- en leefomgeving, overlast- en drugsbestrijding, de exploitatie van deze winkels beheersbaar te maken.

Onder growshop wordt verstaan een winkel welke hoofdzakelijk goederen voor de thuisweek van hennep verkoopt zoals meststoffen, zaden, groeilampen, lectuur enzovoorts.

Per 1 maart 2015 is het nieuwe artikel 11a van de Opiumwet in werking getreden, welk artikel handelingen ter voorbereiding of vergemakkelijking van illegale hennepcultuur strafbaar stelt. Hiermee zijn de bedrijfsactiviteiten van growshops strafbaar gesteld en dient de vergunningplicht voor growshops uit de APV verwijderd te worden.

De vergunningplicht blijft wel bestaan voor smartshops, headshops, belshops en internetcafés. Onder deze begrippen wordt het volgende verstaan:

Smartshop: een winkel die diverse niet-traditionele genotsmiddelen als herbal XTC, frisdranken met guarana en producten met efedrine verkoopt. De producten die in een smartshop verkocht worden, ook wel psychotrope stoffen genoemd, zijn bedoeld als alternatief voor genotsmiddelen als soft- en harddrugs.

Headshop: een headshop is een vorm van detailhandel waarbij hoofdzakelijk artikelen die verwant zijn aan de hasjcultuur worden verkocht. Hierbij moet men denken aan artikelen als waterpijpen, vloeipapier, aanstekers, lectuur, maar ook cocaïnedoosjes en versnijdingsmiddelen zoals cafeïne.

Internetcafé: een internetcafé is een plaats waar men tegen betaling op een computer kan internetten. Soms kan men er ook consumpties gebruiken. Ook varianten in naamgeving, zoals cybercafés, worden hieronder begrepen.

Belshop: een gebouw, dat geheel of gedeeltelijk wordt gebruikt om daarin voor derden tegen vergoeding elektronisch berichtenverkeer, zoals (internationaal) telefoonverkeer, dan wel aanverwante activiteiten te doen plaatsvinden.

Er zijn nog meer benamingen in omloop als *ecoshops* en *seedshops*. Waarschijnlijk bedacht om onder de greep van regelgeving uit te komen. Afhankelijk van de hoofdactiviteit zijn ze te rangschikken onder één van de vorige categorieën.

De APV-regeling ziet ook toe op belshops en internetcafés. Internetcafés en belwinkels trekken met name 's avonds veel publiek, hetgeen overlast kan veroorzaken. Het college dient een verantwoord uitvoeringbeleid te voeren ter voorkoming van overlast door vestiging in bepaalde gebieden tegen te gaan of door ten aanzien van de openingstijden vergunningvoorschriften te stellen. Internetcafés en belshops zijn als volgt te duiden:

Regeling APV

Roosendaal en Bergen op Zoom hebben de afgelopen zeven jaar positieve ervaringen opgedaan met de introductie van de winkel- exploitatievergunning voor grow- en smartshops, belshops en internetcafés. Deze afdeling is in het regionale model overgenomen. Deze vergunningplicht maakt het in combinatie met de Bibob- toets mogelijk de overlast van deze inrichtingen aanzienlijk te beperken.

De Wet Bibob biedt nu ook de mogelijkheid om alle inrichtingen zoals bedoeld in de winkelexploitatievergunning onder deze wet te laten vallen.

Om administratieve lasten te verlichten kan voor wat betreft de beheerder worden volstaan met een melding zodat bij wijziging van de beheerder de vergunning kan worden aangepast. Dit is conform het model waarmee wordt gewerkt bij een drank- en horecavergeving en de horeca-exploitatievergunning. De mogelijkheid is wel aanwezig dat bij nieuwe beheerders deze Bibob getoetst kunnen worden.

2:44

De politiefchef Zeeland-West-Brabant heeft in een brief aangegeven in het kader van heling misdaadbestrijding behoefte te hebben aan een artikel over inbrekerswerktuigen. Het begrip inbrekerswerktuigen moet breed worden gedefinieerd. Het woord inbrekerswerktuig is bewust niet gedefinieerd in het artikel omdat het anders te eng uitgelegd zou kunnen worden. In ieder geval kan worden gedacht aan lopers, valse sleutels, touwladders, lantaarns of enig ander gereedschap, voorwerp of middel, dat ertoe kan dienen zich onrechtmatig de toegang tot een gebouw of erf te verschaffen, onrechtmatig sluitingen te openen of te verbreken, diefstal door middel van graag te vergemakkelijken of

het maken van sporen te voorkomen. Daarmee worden ook hulpmiddelen voor winkeldiefstal onder het begrip inbrekerswerktuigen gebracht.

2:44A

De politie zou ook graag zien dat beter kan worden opgetreden tegen winkeldiefstal en heeft hiervoor een voorstel ontwikkeld. In goed overleg met de politie is besloten de alternatieve tekst van de VNG op te nemen. In dit artikel wordt de mogelijkheid geboden bij gebruik van geprepareerde tassen verbaliserend op te treden. Het biedt de politie een aanvullend handvat op te treden bij (dreigende) diefstal.

2:47

Op basis van artikel 2:47 (en artikel 2:49) kan tegen vormen van onnodige hinder of overlast worden opgetreden.

afbakening

Artikel 424 van het Wetboek van Strafrecht stelt "straatschenderij" strafbaar, terwijl artikel 426bis het belemmeren van anderen op de openbare weg met straf bedreigt. Artikel 431 stelt nachtelijk burengerucht strafbaar. Deze handelingen zou men kunnen omschrijven als baldadigheid. De omschrijving is echter strakker dan wat men in het taalgebruik meestal als baldadigheid ervaart. Deze bepaling in de APV vormt hierop een aanvulling.

Artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994 bepaalt dat het voor eenieder verboden is zich zodanig te gedragen dat gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt dan wel dat het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd. De strekking van het begrip openbare plaats in artikel 2:47 gaat verder dan het begrip weg als bedoeld in de Wegenverkeerswet 1994, (zie daarvoor de toelichting op artikel 1.1). Voor zover een hinderlijke gedraging plaatsvindt op de weg, als omschreven in artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994, is artikel 2:47 niet van toepassing. Werd dit niet uitgesloten, dan zou een met een hogere regelgeving strijdige situatie kunnen ontstaan.

2:48

Dit artikel wordt in Steenberghe gehandhaafd omdat het één van speerpunten is in het lokale horecabeleid.

2:57-58

Op basis van 2:57 moeten honden binnen de bebouwde kom aangeliend zijn en mogen honden niet verblijven of lopen op een kinderspeelplaats, zandbak of speelweide. Er kunnen gebieden aangewezen worden door het college waar de honden los mogen lopen.

Op basis van 2:58 moet degene die zich met een hond op een openbare plaats begeeft de uitwerpselen onmiddellijk verwijderen. Er kunnen gebieden aangewezen worden door het college waar dit niet geldt. Voorts dient degene die zich met een hond op een openbare plaats begeeft een doeltreffend hulpmiddel voor het opruimen van uitwerpselen bij zich te dragen. Dit komt de handhaafbaarheid van dit artikel ten goede, omdat op deze manier ook buiten "heterdaad" controles door de Buitengewoon Opsporingsambtenaar kunnen plaatsvinden.

bebouwde kom, artikel 2:58, tweede lid, onder a

Het begrip bebouwde kom uit de Wegenverkeerswet 1994 wordt toegepast op de hele APV. Dit betreft het gebied binnen de grenzen die zijn vastgesteld op grond van artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994.

aangifte honden; hondenbelasting

De verordening hondenbelasting 2012 biedt geen ruimte voor het opleggen van een boete bij het niet voldoen aan de verplichting tot het doen van aangifte wanneer sprake is van het houden van een hond. De APV is juridisch gezien niet bedoeld om daarin boetebedingen op te nemen.

2:60

Dit artikel is gewijzigd naar aanleiding van een uitspraak van de rechtbank Den Haag van 4 januari 2012 over artikel 5:12. In deze uitspraak bepaalt de rechter dat omdat de bepaling geen direct verbod bevat, bestuursdwang niet kan worden toegepast. Dit zou dan in strijd zijn met de Gemeentewet. Artikel 2:60 lid 1 bevat dezelfde constructie en is conform het voorstel van de VNG aangepast.

Het kan voor de omgeving hinderlijk zijn, als iemand dieren houdt. Er moet kunnen worden ingegrepen als overlast of schade voor de volksgezondheid dreigt. Dan moeten belangen worden afgewogen. Daarom is gekozen voor de constructie dat het college bevoegd wordt verklaard om de plaatsen aan te wijzen waar naar zijn oordeel het houden van bepaalde dieren overlast of schade voor de volksgezondheid veroorzaakt.

het voeren van bepaalde dieren

Er kan behoefte zijn om het voeren van bijvoorbeeld meeuwen of duiven op bepaalde plaatsen te verbieden om daar zo nodig handhavend tegen te kunnen optreden. Het college kan daartoe plaatsen aanwijzen waar dit voeren is verboden.

2:67

Volgens de wet moeten opkopers van tweedehands goederen hun ingekochte goederen registreren. Zoals goudopkopers, telefoonwinkels, juweliërs en pandjeshuizen en fietsenhandelaars. Om de opkopers het makkelijker te maken is het Digitaal Opkopers Register (DOR) ontwikkeld. Het DOR is de moderne variant van het papieren register.

Het systeem checkt automatisch via een database van stopheling.nl of een ingevoerd serienummer als gestolen goed geregistreerd staat. Wanneer dit het geval is gaat hiervan een melding naar de politie, die daarop actie kan ondernemen. Doordat steeds meer opkopers zich registreren in het digitaal opkopersregister (DOR) wordt stopheling.nl steeds vollediger. Zo wordt het voor de steler moeilijker om gestolen goederen door te verkopen en dringen we de criminaliteit terug. Daarnaast kunnen burgers via de website www.stopheling.nl controleren of een tweedehands product afkomstig is uit diefstal. Op nadrukkelijk voorstel van de politie is in artikel 2:67 geregeld dat de opkopers binnen de gemeente verplicht zijn nog slechts dit register te gaan gebruiken. De burgemeester zal dit register nog wel aan moeten wijzen. Een vrijstelling van het gebruik van dit register zal maar beperkt worden verleend, omdat anders helers alsnog niet zichtbaar worden.

2:73

In het Vuurwerkbesluit is bepaald dat het verboden is om consumentenvuurwerk af te steken op een ander tijdstip dan tussen 31 december 10.00 uur en 1 januari 02.00 uur van het daarop volgende jaar. Het afsteken van consumentenvuurwerk wordt op dit tijdstip toelaatbaar geacht vanwege de koppeling van het vuurwerkgebruik aan de feestelijkheden rond de jaarwisseling en de inbedding daarvan in de Nederlandse volkscultuur. Toch kunnen er, ondanks dat dit alleen op oudejaarsdag is toegelaten, plaatsen zijn waar het afsteken van consumentenvuurwerk te allen tijde niet toelaatbaar moet worden geacht (bijvoorbeeld bij ziekenhuizen, bejaardentehuizen, huizen met rieten daken, in winkelstraten, bij dierenasiels enzovoorts). Dit artikel geeft het college via het eerste lid de bevoegdheid om plaatsen aan te wijzen waar het afsteken van consumentenvuurwerk altijd verboden is. Het tweede lid maakt het mogelijk om op te treden tegen het bezigen van consumentenvuurwerk in bijvoorbeeld een promenade, een passage, een portiek of een volksverzameling.

2:74 a t/m d

Ervaringen uit de regio met deze specifieke bepalingen zijn positief en voorgesteld wordt deze voorschriften te handhaven. Aangezien hier in de regio veelvuldig gebruik van is gemaakt. Ook voor deze bepalingen geldt dat het mogelijk is dat die worden aangepast in verband met nieuwe jurisprudentie. Ook hier wordt voorgesteld de uitkomsten van het overleg tussen VNG en het ministerie van veiligheid af te wachten. Deze artikelen zijn opgenomen uit het oogpunt van openbare orde en veiligheid, niet vanuit gezondheidsoverwegingen, daarvoor is de Opiumwet van toepassing.

2:74d

Deze bepaling vervalt. Specifieke toepassing van dit artikel in plaats van 2:78 komt zelden voor. Het gebiedsverbod uit 2:78 kan hiervoor worden gebruikt. Daarom is regionaal besloten dat dit artikel kan vervallen.

2:75

In dit artikel zijn de meest relevante APV-artikelen genoemd. Met name die artikelen waarbij het groepsgewijs niet naleven daarvan een risico vormt voor de openbare orde.

2:77

Op grond van artikel 151c van de Gemeentewet kan de gemeenteraad aan de burgemeester bij verordening de bevoegdheid verlenen tot het uitvoeren van cameratoezicht op openbare plaatsen in het belang van de handhaving van de openbare orde en daarbij bepalen tot welke openbare plaatsen de bevoegdheid zich uitstrekt en voor welke duur de plaatsing van camera's ten hoogste mag geschieden. De gemeenteraad bepaalt hoe ver de bevoegdheid van de burgemeester reikt. De volgende varianten zijn bijvoorbeeld denkbaar:

- De gemeenteraad besluit expliciet/impliciet om binnen de gemeente geen cameratoezicht toe te passen.
- De gemeenteraad bepaalt bij verordening dat de burgemeester mag besluiten tot het toepassen van cameratoezicht op specifieke plaatsen, bijvoorbeeld in de binnenstad, en geeft daarbij aan voor welke duur de plaatsing van camera's ten hoogste mag geschieden.
- De gemeenteraad verleent bij verordening zonder beperkingen de bevoegdheid aan de burgemeester tot plaatsing van camera's ten behoeve van de handhaving van de openbare orde op openbare plaatsen.

Het besluit van de burgemeester tot plaatsing van camera's op een openbare plaats is een besluit van algemene strekking waartegen op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) voor belanghebbenden bezwaar en beroep openstaat. De eigenaren van panden waarvan beelden worden gemaakt zijn aan te merken als belanghebbenden in de zin van de Awb, evenals bijvoorbeeld degenen die in zo'n pand werken of wonen (huurders) of anderszins regelmatig bezoekers van zo'n pand zijn.

doel van het cameratoezicht

Gemeentelijk cameratoezicht op grond van artikel 151c van de Gemeentewet mag uitsluitend plaatsvinden voor het handhaven van de openbare orde. Dit begrip omvat ook de algemene bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten die invloed hebben op de orde en rust in de gemeentelijke samenleving. Dit hoofddoel laat onverlet dat deze vorm van cameratoezicht ook subdoelen mag dienen. Zo biedt artikel 151c, lid 7, van de Gemeentewet de mogelijkheid om de opgenomen beelden te gebruiken voor de opsporing en vervolging van strafbare feiten. Daarnaast mogen camera's worden gebruikt om de politie en andere hulpdiensten efficiënter en effectiever in te zetten. De preventieve werking van cameratoezicht vergroot bovendien hun veiligheid.

kenbaarheid

In artikel 151c, lid 4, van de Gemeentewet is vastgelegd dat het gebruik van camera's kenbaar moet zijn. Burgers moeten in elk geval in kennis worden gesteld van de mogelijkheid dat zij op beelden kunnen voorkomen zodra zij het gebied betreden dat valt binnen het bereik van de camera's. Aan het kenbaarheidsvereiste moet niet alleen worden voldaan als er beelden worden vastgelegd, maar ook als sprake is van monitoring. Door het goed zichtbaar plaatsen van borden, waarop wordt aangegeven dat in het betrokken gebied met camera's wordt gewerkt, kan het publiek op deze mogelijkheid worden geattendeerd. Overigens houdt het kenbaarheidsvereiste niet in dat camera's altijd zichtbaar moeten zijn of dat de burgers op de hoogte moeten worden gesteld van de precieze opnametijden. In artikel 441b van het Wetboek van Strafrecht is de niet-kenbare toepassing van cameratoezicht op voor het publiek

toegankelijke plaatsen strafbaar gesteld! De straf kan hechtenis van ten hoogste twee maanden inhouden of een geldboete van vierduizend vijfhonderd euro.

2:78

Tot op heden had de VNG nog geen model voor gebiedsverboden. De VNG heeft nu wel een modelbepaling, dit komt overeen met de bepaling dat al in het vorige regionale model was opgenomen. In deze variant is een keuze gemaakt om in alle situaties waarin sprake is van overlast in de brede zin van het woord een gebiedsontzegging op te kunnen leggen.

Dit is op zichzelf een lichte bevoegdheid die in de APV is opgenomen. Voor zwaardere overtredingen en zeker wanneer er sprake is van meerdere overtredingen passen we ook de Voetbalwet toe (art. 172a Gemeentewet) en daar zijn extra waarborgen opgenomen alvorens die bepalingen kunnen worden toegepast.

Hoofdstuk 3

Op het moment van vaststellen van de APV 2016 ligt het wetsvoorstel Regeling prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche bij de Eerste Kamer.

De kern van het wetsvoorstel wordt gevormd door de invoering van een verplicht en uniform vergunningenstelsel voor de uitoefening van een seksbedrijf. Hierdoor ontstaat meer uniformiteit in lokaal vergunningenbeleid. In het wetsvoorstel is opgenomen aan welke vergunningvoorwaarden de exploitant in ieder geval moet voldoen. Ook krijgen gemeenten met dit wetsvoorstel de mogelijkheid onder voorwaarden voor een nuloptie te kiezen. Verder voorziet het wetsvoorstel in:

- een registratieplicht voor alle prostituees;
- een aantal maatregelen en instrumenten om toezicht en handhaving te vergemakkelijken;
- het strafbaar stellen van het gebruikmaken van illegaal aanbod van prostitutie.

Vooruitlopend op definitieve wetgeving is door de VNG een model voor hoofdstuk 3 vastgesteld. In samenspraak met Bergen op Zoom is besloten dit model van de VNG te volgen.

Hoofdstuk 4

4:2 t/m 4:5

Op basis van de Wet Milieubeheer zijn in het landelijk Activiteitenbesluit de geluidsnormen vastgelegd waaraan de horeca zich dient te houden. De gemeente heeft de mogelijkheid om collectieve of individuele ontheffingen te verlenen en de geluidniveaus waaraan moet worden voldaan te verlagen. Dat is geregeld in de APV.

De bepalingen zijn grotendeels conform het regionaal vastgestelde model. De punten waarop wordt afgeweken zijn de termijn van melding (in Steenberg ten minste 3 werkdagen voor de festiviteit) en het aantal incidentele festiviteiten per jaar (in Steenberg 12).

In artikel 4:5 lid 2 is opgenomen dat maximaal 12 uur onversterkte muziek voor het oefenen van muziekgezelschappen is toegestaan, om zo mogelijk te maken dat op één locatie meerdere muziekgezelschappen kunnen repeteren.

4:6

Tot een 'toestel' als bedoeld in het eerste lid, kan onder andere worden gerekend:

- a. airgun- en andere knalapparatuur;
- b. een motorisch aangedreven werktuig met bijbehorende transportmiddelen, te gebruiken in het kader van seismologisch onderzoek en opsporingsonderzoek naar of ontginning van de in de bodem aanwezige stoffen;
- c. een motorisch aangedreven werktuig, te gebruiken in het kader van de aanleg van kabels en buisleidingen in of op de bodem;

- d. een omroepinstallatie, sirene, hoorn en een ander daarmee vergelijkbaar toestel bestemd om geluid te versterken of voort te brengen;
- e. een modelvliegtuig, modelboot of modelauto, indien deze wordt aangedreven door een verbrandingsmotor;
- f. een met een muziekinstrument vergelijkbaar geluidsapparaat, al dan niet gekoppeld aan een geluidsversterker;
- g. een jetski die wordt aangedreven door een verbrandingsmotor;
- h. een schietwapen;
- i. een hei-installatie.

4:6A

De invoering van deze bepaling biedt de mogelijkheid om dit middel eventueel in de toekomst in te zetten.

4:13

Dit artikel is gewijzigd naar aanleiding van een uitspraak van de rechtbank Den Haag van 4 januari 2012 over artikel 5:12. In deze uitspraak bepaalt de rechter dat omdat de bepaling geen direct verbod bevat, bestuursdwang niet kan worden toegepast. Dit zou dan in strijd zijn met de Gemeentewet. Artikel 4:13 lid 1 bevat dezelfde constructie en is daarom conform het voorstel van de VNG aangepast.

Hoofdstuk 5

5:7

Het komt voor dat bedrijven een aanhangwagen of iets dergelijks met daarop de bedrijfsgegevens parkeren op een parkeerplaats of in de berm van een openbare weg om daarmee de aandacht van het publiek te trekken. Ook worden voertuigen gebruikt om evenementen aan te kondigen. Door middel van dit artikel wordt toegezien op het maken van handelsreclame via voertuigen. Uit jurisprudentie en uit artikel 7, vierde lid, van de Grondwet blijkt dat de gemeentelijke wetgever in ieder geval het maken van handelsreclame aan beperkingen mag onderwerpen.

Artikel 5:7 van de APV bepaalt dat het parkeren van voertuigen met het kennelijke doel om daarmee handelsreclame te maken verboden is. Hiervoor dient er sprake te zijn van een parkeerexces. Dit betekent dat het gebruik van de weg als parkeerplaats op zichzelf niet ongeoorloofd is, maar wel dat de aard van het voertuig, het met het parkeren beoogde doel of het aantal te parkeren voertuigen relatief gezien een te grote ruimte opeist in vergelijking met de behoefte aan parkeerruimte van anderen. Ook kan het excessieve gelegen zijn in het motief van het tegengaan van ontsiering van het uiterlijk aanzien van de gemeente. Ingevolge lid 2 kan het college ontheffing van het verbod verlenen.

Als handelsreclame in de zin van deze bepaling wordt niet gezien de vermelding op een voertuig van de naam van het bedrijf waarbij het voertuig in gebruik is en een (korte) aanduiding van de goederen of diensten die dat bedrijf pleegt aan te bieden. Deze voertuigen worden immers niet primair gebruikt "met het kennelijke doel om daarmee handelsreclame te maken", maar vooral als vervoersmiddel.

jurisprudentie

De Afdeling bestuursrechtspraak acht het beleid van het college van Zierikzee geen ontheffingen te verlenen voor het parkeren van reclamevoertuigen binnen de bebouwde kom en de daaropvolgende bestuursdwangaanschrijving aanvaardbaar. De bescherming van het uiterlijk aanzien (beschermd stadsgezicht) speelt een belangrijke rol. ABRS 1-8-1994, JG 95.0245.

De Afdeling bestuursrechtspraak meent dat het college van Groningen terecht een dwangsomaanschrijving heeft doen uitgaan tegen een voor een winkel geplaatste riksja, waarmee handelsreclame werd gemaakt. Voor de toepassing van deze bepaling is de aanwezigheid van een verkeersgevaarlijke situatie niet vereist. ABRS 5-12-2001, nr. 200103426.

5:12

Dit artikel is aangepast naar aanleiding van een uitspraak van de rechtbank Den Haag van 4 januari 2012. Omdat de bepaling geen direct verbod bevat, ontstaat er strijd met de Gemeentewet wanneer bestuursdwang wordt toegepast. De regeling is daarom, conform het voorstel van de VNG, gewijzigd.

5:15

Tot het afschaffen van het vergunningstelsel wordt besloten, omdat venten in de meeste gevallen geen (overmatige) overlast oplevert. De praktijk van het verlenen van ventvergunningen is dat deze vrijwel altijd worden verleend onder dezelfde voorschriften en bepalingen. Overlast kan ook achteraf worden aangepakt. Bovendien kunnen de vergunningvoorschriften worden opgenomen in nadere regels, vastgesteld door het college, welke nadere regels rechtstreeks werken voor een ieder. Bij het vaststellen van de nadere regels worden de uren en dagen aangewezen waarop het vergunningvrij venten verboden is. Bovendien kan het college, indien in de toekomst sprake zal zijn van overlast in bepaalde plaatsen, deze plaatsen aanwijzen als plaatsen waar niet vergunningvrij mag worden gevent.

Het vierde lid bevat een afbakening naar hogere regelgeving. Artikel 5 van de Wegenverkeerswet luidt: Het is een ieder verboden zich zodanig te gedragen dat gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt of dat het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd.

5:18, lid 3, onder b

In het verleden is het beschermen van een redelijk voorzieningenniveau in de gemeente ten behoeve van de consument als een openbare ordebelang aangemerkt. De gedachte was dat gevestigde winkeliers geconfronteerd worden met hoge exploitatiekosten die niet in verhouding staan tot de vrij lage exploitatiekosten van de straathandelaren. Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State blijkt dat het reguleren van de concurrentieverhoudingen niet als een huishoudelijk belang van de gemeente wordt aangemerkt. Hierop wordt door de Afdeling slechts één uitzondering toegestaan, namelijk wanneer het voorzieningenniveau voor de consument in een deel van de gemeente in gevaar komt. Wil een gemeente op basis hiervan een vergunning weigeren dan moet worden aangetoond, mede aan de hand van de boekhouding van de plaatselijke winkelier, dat het voortbestaan van de winkel in gevaar komt als vanaf een standplaats dezelfde goederen aangeboden worden.

De Dienstenrichtlijn staat deze weigeringsgrond voor standplaatsen die (mede) diensten verlenen niet toe, omdat dit wordt beschouwd als een economische, niet toegestane, belemmering voor het vrij verkeer van diensten. Het blijft echter nog wel mogelijk om deze weigeringsgrond te hanteren voor het verkopen van goederen. De Dienstenrichtlijn is daarop immers niet van toepassing.

5:22-23

De bepalingen betreffende snuffelmarkten zijn in de APV 2016 komen te vervallen, omdat snuffelmarkten worden geschaard onder evenementen en hiermee vallen onder de regeling van artikel 2:25 e.v.

5:24

Onder een voorwerp als genoemd in artikel 5:24, eerste lid wordt mede verstaan een boom, een heg, een struik of andere beplanting, welke aan het verkeer op een openbaar water het vrije uitzicht kan belemmeren of daarvoor op andere wijze hinder of gevaar oplevert.

5:25 en 5:26

De Woonschepenverordening en de op 20 december 2012 vastgestelde Havenverordening gemeente Steenberg en dienen te worden uitgezonderd van de artikelen 5:25 en 5:26 middels vermelding daarvan in artikel 5:25, derde lid en artikel 5:26, derde lid.

Hoofdstuk 6

6:1

Op grond van artikel 154 van de Gemeentewet kan de gemeenteraad op overtreding van zijn verordeningen straf stellen. Deze straf mag niet zwaarder zijn dan hechtenis van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de tweede categorie, al dan niet met openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak. De Gemeentewet heeft aan de gemeenteraad de keuze gelaten op overtreding van verordeningen geldboete te stellen van de eerste óf de tweede categorie voor de zwaardere overtredingen.

Gezien de aard van de bepalingen van de APV kan als algemene lijn worden gehanteerd dat op overtredingen een straf van de tweede categorie wordt gesteld. Op de overtredingen die de gemeenteraad minder ernstig acht, kan een boete van de eerste categorie worden gesteld. Gekozen is om voor alle overtredingen de maximale strafbepaling te hanteren overeenkomstig het bepaalde in de vorige APV.

6:2

Het artikel met betrekking tot toezichthouders is regionaal aangepast. Er wordt onderscheid gemaakt tussen toezicht met betrekking tot hoofdstuk 3, welk toezicht wordt uitgeoefend door de ambtenaren van de politie, en toezicht met betrekking tot de overige hoofdstukken. Op de overige hoofdstukken van de APV wordt toezicht gehouden door personen die door het college dan wel de burgemeester zijn aangewezen. Bovendien zijn volgens lid 5 ambtenaren van de politie voor de gehele APV belast met het toezicht hierop.

6:5

Van belang is in de overgangsbepalingen aan te geven of bestaande besluiten al dan niet hun rechtskracht blijven behouden na de inwerkingtreding van deze verordening. Het gaat hierbij om:

- vergunningen;
- ontheffingen;
- vrijstellingen;
- voorschriften en beperkingen als bedoeld in artikel 1:4;
- nadere regels;
- aanwijzingsbesluiten;
- beleidsregels en beleidslijnen.